

Rozhodnutí Krajského soudu v Nitře ze dne 10.10.1959, sp. zn. 4 Co 62/59, ECLI:CZ:KSNR:1959:4.CO.62.1959.1

Číslo: 44/1960

Právní věta: Uplatnenie výchovného poslania predpisov o rozviazaní pracovného pomeru učňa, sa prejavuje v tom, že k rozviazaniu pracovného pomeru z dôvodu, ktorý učeň sám zavinil [§ 12 ods. 1 písm. b) zák. č. 89/1958 Zb.] dôjde zásadne tam, kde nebolo možno zjednať nápravu učňa jeho výchovou a presvedčovaním. K otázke regresnej žaloby podanej podnikom na riaditeľa a kádrového pracovníka z titulu náhrady škody zavinenej v dôsledku nepoužitia dôvodu k výpovedi učňa podľa § 12 písm. b) zák. č. 89/1958 Zb.

Soud: Krajský soud v Nitře

Datum rozhodnutí: 10.10.1959

Spisová značka: 4 Co 62/59

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výpověď z pracovního poměru

Předpisy: 71/1958 § Sb.

§ 2 89/1958 Sb. § 12 ods. 1 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44/1960 sb. rozh.

Uplatnenie výchovného poslania predpisov o rozviazaní pracovného pomeru učňa, sa prejavuje v tom, že k rozviazaniu pracovného pomeru z dôvodu, ktorý učeň sám zavinil [§ 12 ods. 1 písm. b) zák. č. 89/1958 Zb.] dôjde zásadne tam, kde nebolo možno zjednať nápravu učňa jeho výchovou a presvedčovaním.

K otázke regresnej žaloby podanej podnikom na riaditeľa a kádrového pracovníka z titulu náhrady škody zavinenej v dôsledku nepoužitia dôvodu k výpovedi učňa podľa § 12 písm. b) zák. č. 89/1958 Zb.

(Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre z 10. októbra 1959, 4 Co 62/59.)

Žalobca sa domáhal na prvom žalovanom ako bývalom riaditeľovi žalobcu a na druhom žalovanom ako bývalom kádrovom pracovníkovi náhrady škody, ktorú zapríčinili tým, že prepustenie učňa bolo

právne neúčinné, v dôsledku čoho nemohol žalobca voči nemu, resp. jeho rodičom uplatniť v zmysle učebnej zmluvy náhradu nákladov internátneho školenia učňa; nesprávny postup žalovaných bol podľa žaloby v tom, že k prepusteniu učňa si nevyžiadali predchádzajúci súhlas výkonného orgánu národného výboru.

Ľudový súd v Prievidzi žalobu zamietol s tým odôvodnením, že učebný pomer s učňom bol rozviazaný obapolnou dohodou, k takémuto rozviazaniu učebného pomeru nebol potrebný súhlas výkonného orgánu národného výboru, v dôsledku čoho nemožno tvrdiť, že žalovaní postupovali protizákonne pri rozvázovaní učebného pomeru. Keďže len táto okolnosť je rozhodná pri posúdení otázky, či sa mohla proti učňovi, resp. jeho rodičom uplatniť náhrada nákladov internátneho školenia, nie je významné, či správne postupovali žalovaní, keď učeň bol prepúšťaný z pracovného pomeru.

Krajský súd v Nitre rozsudok súdu prvej stolice potvrdil.

Odôvodnenie:

Pokiaľ ide o závery prvého súdu, nie je síce priliehavým ten záver, že žalovaní rozviazali učebný pomer s učňom obapolnou dohodou, preto nebol potrebný súhlas výkonného orgánu národného výboru [§ 13 ods. 3 písm. a) dekr. č. 88/1945 Zb.] a takto sa nemohli dopustiť protizákonnosti, lebo však žaloba bola zakladaná na tom, že žalovaní mali s učňom rozviazať pracovný pomer z jeho viny [§ 12 písm. b) zák. č. 89/1958 Zb.], v dôsledku čoho by žalobca bol mohol úspešne uplatniť proti nemu, resp. jeho rodičom nárok na náhradu nákladov internátneho školenia. Toto by pravda bol žalobný základ, ktorý je v nedbanlivosti žalovaných, v zmysle § 2 zák. č. 71/1958 Zb.

Je preto len otázka, či stíha žalovaných nedbanlivosť v tom, že prepustili učňa z učebného pomeru obapolnou dohodou a nerozviazali jeho učebný pomer výpoveďou z jeho viny, a stíha ich takto v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia aj povinnosť nahradiť škodu, t. j. náklady jeho internátneho školenia. Podľa obsahu spisov učeň sa dopustil menších krádeží a bolo proti nemu podozrenie, že zavinil manko v istej predajni. Avšak treba mať na zreteli, že išlo o celkom mladučkého človeka, na ktorého bolo treba predovšetkým vplyvať presvedčovaním, než prísnyim používaním zmluvných oprávnení, prípadne zákonných ustanovení [§ 12 ods. 1 písm. b) zák. č. 89/1958 Zb.]. Bolo vecou vedenia podniku a závodného výboru ROH, aby predovšetkým pôsobili výchovou a presvedčovaním na učňa. Jednou zo závažných úloh závodného výboru ROH aj vedenia podniku je vychovávať zamestnancov (a učňov) k dodržiavaniu socialistickej pracovnej kázně a presvedčovať ich o nutnosti túto kázeň dobrovolne zachovávať. Ak sa teda uvaží, že bolo možno zjednať nápravu zamestnanca iným vhodným spôsobom, žalovaným nemožno vytknúť nedbalostné porušenie ich záväzkov z pracovného pomeru tým, že učebný pomer skoncovali obapolnou dohodou a tým vlastne odpadla možnosť uplatniť náhradu nákladov internátneho školenia učňa. Len z toho konania, ktoré bolo vyššie opísané, nemožno voči žalovaným uplatniť náhradu škody. Je síce pravda, že každý zamestnanec národného podniku je povinný so všetkou starostlivosťou ochraňovať národný majetok a sem patrí aj uplatnenie pohľadávok národného podniku z titulu náhrady škody, avšak v súdnej veci nemá krajský súd za to, že by žalovaní boli z nedbalosti porušili svoje záväzky z pracovného pomeru a tým žalobcovi škodu spôsobili, keď pri zistených okolnostiach netrvali na rozviazaní učebného pomeru výpoveďou z viny učňa, ale urobili v tomto smere dohodu, ktorá ináč - vzhľadom na to, že bola splnená podmienka privolenia zákonného zástupcu (§ 3 ods. 2 zák. č. 89/1958 Zb.) a náležitosť písomnej formy (§ 3 ods. 3 cit. zák.) - bola právne účinná.